

Předmětem práce je zkoumání povahy ženského genderu v díle Jindřicha Štyrského. Soustředíme se při tom na období surrealismu, které bylo významné pro exponování sexuality pod vlivem psychoanalýzy i pro vyhrocený důraz na tělo, který byl z části důsledkem zkušenosti první světové války. Názorové proudy vyjadřující se k dané umělecké etapě oscilují mezi její definicí jako misogynní (např. Simone de Beauvoir, Xaviere Gauthier) a naopak pro-femininní (např. Rosalinde Krauss, Maryse Lafitte, Katharine Conley). Cílem naší práce je pak pokusit se situovat Štyrského dílo do tohoto kontextu, zachytit strategie, které pro práci s motivem ženy volí, a zároveň odkrýt i jeho vztah k teoretickým principům stanoveným francouzskou avantgardou. Pro ucelenější obraz dané problematiky volíme dvě metody. První je analýzou fenoménů duplicity, fragmentarizace a pornografie a je uskutečňována izolovaně ve Štyrského práci. Druhá metoda je konfrontační a vztahuje autora k dalšímu významnému českému surrealistovi, Vítězslavu Nezvalovi, pro jehož dílo bylo ženské téma také dominantní. Obě roviny zasazujeme v úvodu ještě do sociálně-kulturního prostředí jak české společnosti, tak francouzského surrealismu.